

Janina Elżbieta Płotkowiak

1955–2017

Magister Janina Elżbieta Płotkowiak, pełniąca w latach 2005–2017 funkcję kierownika Samodzielnej Sekcji Socjalnej, była nie tylko efektywnym menedżerem, ale przede wszystkim wrażliwym na ludzkie losy i gotowym do wykonywania nadzwyczajnych zadań społecznych pracownikiem Uczelni, z którą związana była przez ponad 40 lat. W społeczności akademickiej znano ją pod drugim imieniem: Elżbieta.

Urodziła się 27 maja 1955 roku w Poznaniu, pochodziła z wielodzietnej rodziny – miała sześcioro rodzeństwa. Ojciec pracował w Zakładach Naprawczych Taboru Kolejowego w Poznaniu, a matka zajmowała się domem i wychowywaniem dzieci. Po ukończeniu Liceum Ogólnokształcącego im. Heleny Modrzejewskiej w Poznaniu i zdaniu matury w 1974 roku podjęła pracę w Akademii Ekonomicznej. Od września tego roku do czasu odejścia na emeryturę w marcu 2016 roku przeszła wszystkie szczeble kariery zawodowej w Sekcji Socjalnej: od stażystki, poprzez referenta, specjalistę, aż po kierownika. Była w związku z tym szczególnie postacią wśród pracowników Uczelni. Zakres jej obowiązków w Sekcji Socjalnej wymagał pogłębienia i poszerzenia wiedzy. Była pilnym samoukiem i oprócz uzyskania w 2004 roku dyplomu magistra ekonomii przyswoiła szeroką wiedzę z zakresu prawa, finansów publicznych i administracji, stając się autorytetem w trudnych i złożonych sprawach socjalnych.

Dzięki oddanej służbie pracownikom, emerytom i rencistom Uczelni zasłużyła na miano lidera, zaufanie i szacunek pracowników, a także władz uczelni. W ramach nieustającej pracy społecznej Elżbieta Płotkowiak była księgową i długoletnim członkiem Związku Nauczycielstwa Polskiego. Aktywnie działała w Zespole Opiniodawczym ds. Funduszu Mieszkaniowego i Mieszkań przy Sekcji Socjalnej.

Za oddanie i pracę 23 września 2009 roku została odznaczona przez prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Medalem Złotym za Długoletnią Służbę. Pośmiertnie, 17 maja 2017 roku, w uznaniu szczególnych dokonań otrzymała Medal Honorowy za Zasługi dla Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu, nadany przez rektora Macieja Żukowskiego.

Była człowiekiem o ogromnych pokładach empatii i wielkim sercu, a naturalny zmysł organizacyjny i opiekuńczy wyniesiony z domu, gdzie opiekowała się rodzeństwem,

ułatwiał realizację zadań, często wykraczających poza zakres standardowych obowiązków służbowych. Nigdy nie pozostawała obojętna na krzywdę i bezradność innych – starała się znaleźć wyjście nawet z najtrudniejszych sytuacji. Była bardzo zżyta z pracownikami Uczelni, a dzięki wyjątkowemu podejściu wszystkie organizowane przez nią wydarzenia miały charakter rodzinny.

Czas wolny uwielbiała spędzać w ogródku z rodziną oraz czytając literaturę popularnonaukową. Po przejściu na emeryturę do ostatnich dni służyła pracownikom pomocą i pozostawała wierna swoim wartościom. W prywatnych zapiskach zostawiła ważne słowa: „Nie umiera ten, kto w sercach bliskich pozostaje”. Zmarła po blisko siedmioletniej walce z chorobą nowotworową 4 kwietnia 2017 roku. Została pochowana na Cmentarzu Górczyńskim.

Joanna Smolarek